

[Justitsministeren]

Det administrative tilsyn med Dyrtingsfonden, herunder anbringelsen af fondens midler, føres af Finanstilsynet, jf. lov om Lønmodtagernes Dyrtingsfond § 10. En nærmere undersøgelse som led i tilsynet hører således i givet fald ikke under Justitsministeriets forretningsområde.

Spm. nr. S 1114

Til *industriministeren* (3/9 92) af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Vil ministeren undersøge, om bestyrelsesmedlemmerne i Lønmodtagernes Dyrtingsfond var inhabile, da fonden traf beslutning om at investere 400 mio. kr. i Hafnia samt ca. 3 mia. kr. i Kreditforeningen Danmark?«

Begrundelse

Der henvises til justitsministerens svar af 1. september 1992 på spørgsmål nr. S 1069.

Svar (11/9 92):

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Lønmodtagernes Dyrtingsfond er en selvejende institution oprettet ved lov nr. 7 af 9. januar 1980 om Lønmodtagernes Dyrtingsfond, jf. lovbekendtgørelse nr. 42 af 21. januar 1988.

Finanstilsynet fører i henhold til § 10 i lov om Lønmodtagernes Dyrtingsfond tilsyn med, at fondens anbringelser af midler sker i henhold til reglerne i samme lovs § 6.

Spørgsmålet om fondens bestyrelsesmedlemmers habilitet i forbindelse med bestyrelsens beslutninger om enkelte investeringer falder uden for dette tilsyn.

Jeg har derfor ikke noget kendskab til, hvorvidt et eller flere bestyrelsesmedlemmer i Lønmodtagernes Dyrtingsfond eventuelt skulle have været inhabile i forbindelse med bestyrelsens beslutning om at investere i Hafnia og i obligationer udstedt af Kreditforeningen Danmark.

I henhold til de almindelige selskabsretlige regler – som formentlig finder tilsvarende anvendelse på Lønmodtagernes Dyrtingsfond som anført i justitsministerens besvarelse af spørgsmål nr. S 1069 – er det bestyrelsen selv, der træffer afgørelse om et medlems habilitet. En påklage af bestyrelsens afgørelse herom hører under domstolene.

Spm. nr. S 1148

Til *miljøministeren* (14/9 92) af:

Svend Aage Jensen (CD):

»Hvilke oplysninger kan ministeren give om salgsplanerne for Tadre Mølle i Elverdamsdalen (jf. omtale i Berlingske Tidende den 14. september 1992), og hvordan vil man ved eventuelt salg fra statens side kunne leve op til den afgivne hensigtserklæring om, at den gamle vandmølle fortsat skulle være tilgængelig for offentligheden?«

Begrundelse

Den 700 år gamle Tadre Mølle må anses for at være en kulturværdi, som bør bevares og sikres tilgængelighed for offentligheden. Dette er en naturlig følgeslutning på baggrund af, at staten har erhvervet møllen for en pris på 600.000 kr. og efterfølgende har foretaget renovering for 2,5 mio. kr. For sælgeren har det været magtpåliggende, at møllen blev sikret netop ved statens overtagelse, og den efterfølgende hensigtserklæring må af vedkommende opfattes som et løfte, staten bør leve op til.

Svar (18/9 92):

Miljøministeren (Per Stig Møller):

Folketingets Finansudvalg tiltrådte ved akt 338 af 12/8 92, at Miljøministeriet kunne finansiere en række forsknings- og udviklingsaktiviteter ved salg af statsaktiver. Salget, der er forudsat gennemført over en årrække, er skønnet at indbringe et provenu på ca. 155 mio. kr. Bilaget til aktstykket indeholder en liste over de ejendomme, som forventes udbudt til salg. Blandt disse ejendomme er Tadre Mølle.

Der er ikke på nuværende tidspunkt udarbejdet konkrete salgsplaner for Tadre Mølle.

Tadre Mølle har – som det også fremgår af spørgsmålet – en række vigtige kulturhistoriske og friluftsmæssige værdier, som bl.a. er søgt sikret ved fredninger, statslige vedligeholdelses- og istandsættelsesarbejder og indretning af stianlæg.

Møllens kulturhistoriske og friluftsmæssige værdier er efter godkendelsen af aktstykket blevet understreget i en række henvendelser til ministeriet fra bl.a. Hvalsø og Tølløse Kommuner og fra Foreningen Tadre Møllens Venner.